

P. v restauraci

P. obědval v restauraci, když tu ~~se~~-k němu přistoupil blíží vrchní, přísně se na něj podíval a tichým, záhadným hlasem mu pravil: „To, co máte na talíři, není uvedeno na jídelním lístku.“

P. se ihned omlouvá.

„Podívejte,“ praví poněkud spěšně, „nenamáhal jsem se s tím, že bych si prohlédl jídelní lístek. Nazdařbůh jsem si objednal kotletu a pomyslel jsem si, že ~~ji tu třeba náhodou~~ budou ~~jednu~~ mít, a pokud ne, tak že ji lehce seženou někde v sousedství. Ale ~~byle okamžitě~~ bych si objednal cokoli jiného, kdyby se kotlet nedostávalo. Číšník se vzdálil, aniž by dal najevo údiv, a chvíli poté mi ji přinesl.

Přírozeně zaplatím ~~takovou~~ cenu, jakou bude třeba. Je to slušná porce, to nepopírám. Zaplatím za ni bez váhání. Kdybych to byl věděl, ochotně bych si vybral jiný druh masa, nebo bych si dal jednoduše vajíčko. V každém případě už nemám hlad. Vyřídím to s vámi okamžitě.“

Vrchní se však ani nepohne. P. se začíná cítit ukrutně nesvůj. Po několika minutách vzhledne a... je! Teď před ním ~~stáloj~~ šéf podniku.

P. se ihned omlouvá.

„Netušil jsem,“ řekl,“ že kotlety nejsou uvedeny na jídelním lístku. Nepodíval jsem se do něj, neboť jsem silně krátkozraký a neměl jsem u sebe svůj skřípec, a navíc je mi ze čtení strašně špatně. Objednal jsme si první věc, která mě napadla, a to spíše, aby mi číšník navrhl něco jiného, než že bych na ni měl chuť. Číšník, bezpochyby zaměstnán až až, se dál nesnažil a donesl mi tohle. No a já, ostatně dosti roztěkaný, jsem se dal do jídla. ~~Takže...Konečně..~~ zaplatím rovnou vám osobně, když už jste tady.“

Avšak šéf podniku se ani nepohne. P. se cítí čím dál víc v rozpacích. Když mu podá bankovku, najednou spatří rukáv od uniformy: to před ním stojí strážník.

P. se ihned omlouvá.

„No vidíte, ~~zašel člověk~~-si sem ~~jenzajde~~ trochu odpočinout a najednou se na něj bez okolků křičí: „A pro pána to bude?“ „No, jedno malé pivo.“ „A dál?“ křičí podrážděný číšník. Tak odpovíte, jen abyste se ho zbavil, „dobrá, tak jednu kotletu“. Pak už na to ~~ani nepomyslíte~~, ~~až~~-když ~~v tom muvám~~ ji donesou ~~na talíři~~. No ~~a když už ji měl prostě před sebou na mou věru,~~ ~~jako bych to viděl znovu...~~

Poslyšte, kdybyste zkusil ~~zařídít~~ ~~tuhle~~ záležitost ~~vyřídít~~, byl byste velice laskav. Tohle je pro vás.“ Podá mu stofrankovou bankovku. Poté zaslechne ~~jak se policista~~ vzdaluje ~~šéf se kroky~~, a konečně se cítí volný. Ovšem teď už před ním stojí policejní komisař.

P. se ihned omlouvá.